

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 6, ročník 24

www.zidenice.farnost.cz

vychází 26. listopadu 2017

Můj nový učitel

Potkal jsem jednoho kněze na invalidním vozíku, který se mi nesmazatelným způsobem vepsal do paměti. Neslyšel jsem ho kázat, neviděl jsem ho slavit svátosti, nečetl jsem ani jeden řádek, který napsal, neznám ani jeho jméno ani místo, kde působí, ale stal se mi na dlouhou dobu učitelem. Potkali jsem se na jednom eucharistickém průvodu. Naučil mne ale mnoho a vlastně i jeho biskup, který tehdy předsedal liturgii. Když se po krátké adoraci měl průvod vydat do baziliky, nechal zavolat tohoto Božího muže a pověřil ho úkolem nést Ježíše v eucharistii. Muž, který sám neujde ani krok, nesl Ježíše. Nádherné gesto otce biskupa, které znamenalo – jsi ještě důležitý, počítám s tebou.

To, co mne naprosto uchvátilo, byl jeho pohled. Trvale upřený na Ježíše. Nic jiného v tu chvíli pro něj nebylo důležité. A já na to do teď musím myslet. Nemohu si ten obraz vymazat z paměti. Připomíná se mi, kdykoli se musím rozhodnout mezi dvěma dobrými věcmi. Jeho pohled mne neustále nutí se ptát: Je toto opravdu důležité? Je to opravdu potřeba dělat? Stojí to za to?

Kdybyste toho kněze náhodou potkali, poděkujte mu za mne. Nemůže jistě konat mnoho úkonů, ale to nejdůležitější z jeho poslání mu zůstalo – pohled uchvácený Ježíšem.

Kéž i v našem životě se dokážeme takto dívat. Snad bychom si mohli dát malé předsevzetí do nového liturgického roku: vidět to podstatné. To, co je očím skryté. Dávat se celým srdcem. Jako on, kněz na invalidním vozíku, kněz tolik potřebný pro tuto dobu.

P. Petr Beneš, farář

Zprávy z diecéze

28. listopadu 2017 v 19.00 hodin se v kostele Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách koná další díl Žabovřeského rozmlouvání, tentokrát se salesiánským knězem a kytaristou Ladislavem Heryánem. S moderátorem P. Zdeňkem Jančaříkem si budou povídat o knize *Stopařem na této zemi*, která vyšla na podzim v nakladatelství Portál. Autor v ní rekapituluje své kněžské působení mezi mladými lidmi na okraji, mezi lidmi z undergroundu a v mnoha dalších prostředích, v nichž se pohybuje. Při přednášce také zahraje na kytaru písně svých oblíbených kapel a písničkářů.

1. prosince 2017 v 18:45 hodin pořádá MSKA – regionální pobočka Šlapanice - přednášku P. Mgr. Marka Orko Váchy, Ph.D. s názvem *Známý všude, jen ne u nás - J. G. Mendel – kněz, řeholník, opat, biolog*. Akce se koná v Orlovně ve Šlapanicích (Masarykovo nám. 223/2).

9. prosince 2017 od 10:00 hodin se na Hoře Matky Boží v Králíkách koná pouť pro rodiče, prožívající těžké chvíle po ztrátě dítěte.

Více informací na www.ditevsrdci.cz.

Redakce

Výročí

2. 12. 1922 se narodil **Mons. František Baťka** (95. výročí). Působil v duchovní správě ve farnostech Měřín, Bohdalov, Brno - Židenice, Mikulčice, Slavonice, Kunštát, Mikulčice a Lužice. Od roku 2005 žil na odpočinku na Žernůvce. Otec František Baťka byl oddaný církvi, pro kterou snášel i léta ve vězení (1949-1954). Byl horlivým obnovitelem liturgického života po Druhém vatikánském koncilu, v naší farnosti působil v letech 1954-1971 jako kooperátor, později jako administrátor. V židenickém kostele se staral o pořízení nových zvonů, navrhl prospekt varhan, úpravu liturgického prostoru a hlavního oltáře. Všude, kde působil, zanechal stopy své činnosti nejen při obnově chrámů a církevních budov, ale především v srdcích lidí.

V roce 2005 byl jmenován osobností městské části Brno - Židenice.

Roku 2006 mu papež Benedikt XVI. udělil titul Kaplana Jeho Svatosti.

P. František Baťka zemřel na Žernůvce u Tišnova 17. 6. 2008.

R. I. P.

Redakce

Burza

V sobotu 11. 11. 2017 se na faře uskutečnila burza dětského oblečení. Výtěžek z prodaných věcí (krásných 4620,- Kč) byl odeslán na Papežská misijní díla. Neprodané věci jsme předali potřebným. Moc děkujeme všem, kdo přispěli materiálně i finančně.

Vlasta Šimoníková a Alena Ilčíková

Příprava na vánoce Aktivita pro děti i rodiče

Na dobu adventní je pro děti a jejich rodiče opět připravena aktivita, která má pomoci dětem se lépe připravit na blížící se svátky. Více informací najdete před první nedělí adventní na obvyklém místě vlevo u bočního oltáře.

Bětko Veselá

Nové varhany

Naše farnost se rozhodla k zajímavému, ale důležitému kroku – k pořízení digitálních varhan.

Vedlo ji k tomu několik důvodů - nejen příležitostná potřeba při koncertech duchovní hudby a výhodná cena, ale především jako nabídka pro cvičné hodiny budoucích varhaníků, kteří se vzdělávají ve hře na varhany a potřebují se průběžně připravovat – „cvičit“ v rámci výuky. Můžeme se tedy těšit na nový varhanický dorost?

Josef Veselý

Technické zprávy z farnosti

Vážení farníci, přinášíme další aktualizaci informací o stavu probíhajících a plánovaných oprav v naší farnosti a také důležité zprávy týkající se topení v kostele a na faře.

Probíhající opravy

Pokračují práce na přípravě opravy dveří zadního vstupu do kostela. V době uzávěrky tohoto čísla Siardu ještě není známo závazné stanovisko odboru památkové péče Magistrátu města Brna, které je nutnou podmínkou zahájení vlastní realizace. V době, kdy čtete tyto řádky, je možné, že závazné stanovisko již bylo vydáno, proto se na aktuální stav můžete zeptat našeho faráře o. Petra.

Plánované opravy

Jak bylo uvedeno v zářijovém čísle, realizace projektu Oprava vnější kanalizace farní budovy se přesouvá na příští rok. Aktuálně je finalizována projektová fáze, na kterou bude

navazovat výběrové řízení na zhotovitele.

Současně také pokračují přípravné práce na dalším z prioritních projektů pro příští rok a to opravě elektroinstalace hlavního a podružného rozvaděče v kostele.

Topení v kostele a na faře

Od loňské topné sezóny je v provozu autonomní, dálkově řízené topení v kostele (tzn. jak v liturgickém prostoru, tak ve všech přilehlých prostorách) a rovněž na faře. Je tudíž nastaven standardní topný rozvrh pro všechny pravidelné aktivity.

V případě odůvodněné potřeby topení mimo výše zmíněný standardní topný rozvrh (např. mimořádné, nepravidelné aktivity) zašlete žádost o topení s určením místa, data, času a důvodu na emailovou adresu

topeni@farnostzidenice.cz.

Na uvedenou emailovou adresu můžete rovněž směřovat oznámení o případných poruchách a výpadcích topení.

Aby bylo možné garantovat vyhovění žádosti, je potřeba požadavky zasílat alespoň dva dny předem, k žádosti připojte rovněž své jméno. Na nepodepsané zprávy nebudeme moci brát zřetel.

Komunikaci emailem pro požadavky topení v kostele a na faře budeme i nadále dávat přednost. V případě, že nejste uživateli internetu, sdělte svou žádost přítomnému kostelníkovi (v tomto případě však platí, že ga-

rantovat lze požadavky podané alespoň sedm dní předem).

Na závěr připojujeme důležité upozornění:

Aby bylo možné topení na faře řídit dálkově, jsou na tamních radiátorech nainstalovány speciální elektrické hlavice. Velmi důrazně proto znovu žádáme návštěvníky fary, zejména pak návštěvníky prostor klubu Václav a učebny, aby s těmito hlavicemi jakkoliv nemanipulovali a nepoškozovali je. Pokud tato žádost nebude, tak jak jsme bohužel nyní svědky, respektována, bude farnost nucena investovat prostředky do úpravy topení na faře, tak aby jeho ovládací prvky byly vymístěny ze společných prostor.

*Za technickou správu kostela
Dominik Jurásek*

Oprava čísla hrobů židenických kněží

Omlouváme se za chybné uvedení některých skupin na židenickém hřbitově, kde jsou pohřbeni kněží.

- P. Josef Gross neleží ve skupině 6, ale ve skupině 11
- P. František Pokorný neleží ve skupině 6, ale ve skupině 4
- P. Josef Kříž neleží ve skupině 7, ale ve skupině 11
- P. Ferdinand Indra neleží ve skupině 1, ale ve skupině 2

Děkujeme za upozornění.

Redakce

Světové setkání rodin s papežem

Blíží se Světové setkání rodin s papežem Františkem.

Uskuteční se ve dnech 21. – 26. srpna 2018 v irském Dublinu.

Už nyní se papež František obrací na farnosti a zve nás k vzájemnému setkávání. Přeje si, abychom se znovu a nově posílili v tom, že rodina je místem předávání víry, naděje, radosti a lásky, a abychom si konkrétně odpověděli na základní otázky:

**MÁ DNES RODINA JEŠTĚ SMYSL?
ČÍM JE PRO SPOLEČNOST?
CO NABÍZÍ SVÝM ČLENŮM?
ČÍM MŮŽE BÝT KŘESŤANSKÁ RODINA
PRO SVÉ MĚSTO?**

Šest setkání ve farnostech s názvem Farní rozhovory pojal do šesti setkání a nazval je „Radost z lásky“. Zahrnují témata:

- Realita dnešního rodinného života
- Křesťanská vize rodiny
- Boží sen o lásce
- Manželská láska rostoucí ke zralosti
- Z Božího milosrdenství není nikdo vyloučen
- Evangelium naděje pro naše rodiny

Jak by mohlo setkání ve farnostech probíhat:

Na úvod setkání si účastníci promítnou video k danému tématu, diskutují o zkušenostech z vlastní rodiny a poté o realitě rodinného života ve své farnosti, zemi. Seznámí se s myšlenkami papeže Františka z jeho encykliky *Amoris laetitia*. Rodiny by mohly podnětné myšlenky v průběhu setkání zaznamenávat, závěrem vybrat nejdůležitější z nich a zaslat organizátorům Světového setkání rodin jako materiál, který jim během přípravy pomůže naslouchat hlasu lidu.

Kontakt: info@worldmeeting2018.ie.

Více na www.rodiny.cz.

Redakce

Roráty

„Smyslem rorátů je přinášet naději, perspektivu. A to do dnešní situace světa je úžasně důležitá věc.“

(kardinál Miloslav Vlk)

„Celé roráty jsou o tom tajemství, o setkání anděla s Marií. Je to dialog nebe a země,“ říká Michael Pospíšil, znalec staré hudby. „Bývaly latinsky, husité je v 15. století přeložili do češtiny. Popularita rorátů byla obrovská, chodilo na ně celé město, ale 20. století je skoro vyhubilo. Jsem přesvědčený o tom, že češtinu udržely jako náš národní jazyk.“

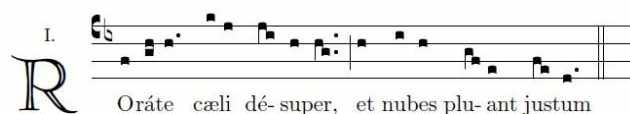
Roráty představují specifickou podobu ranní mariánské mše. Typické české liturgické zpěvy, které rorátní mši doprovázejí, nemají v evropské kultuře obdobu. Pro roráty je příznačné střídání chorálního zpěvu a menzurálních písní coby komentáře chorálního tématu.

Označení roráty je odvozeno od vstupního zpěvu (introitu) čtvrté neděle adventní začínajícího slovy: „Rorate coeli desuper“ (Rosu dejte, nebesa, shůry). Známa vstupní antifona „Ejhle, Hospodin přijde“ pochází z antifonáře prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic z roku 1364.

Původ rorátních mší lze hledat v době vlády Karla IV., který zavedl praxi votivních mší k Panně Marii. K těmto mším se připojila tradice liturgického

zpěvu. Svého vrcholu dosáhla v 16. století. Rorátní zpěv provozovala zvláště literátská bratrstva (mužská sdružení kostelních zpěváků). Rušení bratrstev za josefínských reforem roku 1783 znamenalo také úpadek rorátů, i když časně ranní rorátní mše doprovázené liturgickými zpěvy se stále konaly během celého adventu prakticky ve všech farních kostelích. Ve druhé polovině 20. století u nás zájem o roráty prudce opadl, v současné době se však tato tradice obnovuje. Roráty připomínají očekávání spásy, uvedení do Boží blízkosti a ujištění o Boží věrnosti.

Redakce

*Sstup dolů, Mesiáši, tak svatí volali.
Ukaž tvář svou nejdražší, lidský Spasiteli.
Ó rač člověčenství přijíti,
nás zde vězně zajaté z temnosti již vyníti.*

*Oni za to prosili, aby s nebe sstoupil.
My jsme pak dočekali, že jest nás vykoupil.
Když se počal z Ducha svatého,
vtěliv se v život Panny, shladil hřích lidu
svého.*

*Protož jsouc toho vděčni, vždycky jej
milujme,
vážíce lásku jeho, takto mu děkujme:
Kriste, tobě bud' čest a chvála,
císařství, moc i sláva vždy na věky
věkoma.*

České adventní zpěvy, 16. století

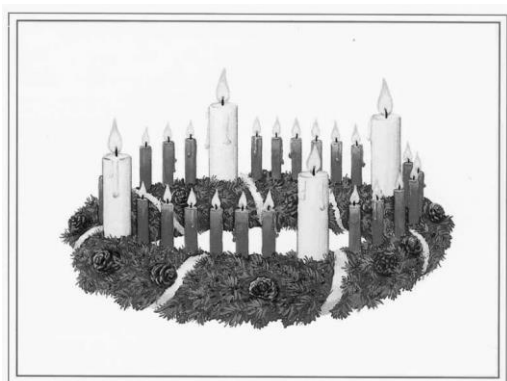

Adventní věnec

Zdobení adventního věnce patří k relativně mladým, ale stále oblíbenějším zvykům. Věnec je symbolem doby adventní, doby příprav na Vánoce. Obvykle má podobu kruhu z jehličnatých větví se čtyřmi svícemi, každou adventní neděli se zapaluje další svíčka. Klasické adventní věnce se zavěšovaly na stuhách, od počátku 21. století je nahrazují věnce, které se kladou přímo na svátečně upravený stůl. Věnce ze zelených rostlin, stejně jako svíčky, se v Evropě symbolicky používaly už před příchodem křesťanství.

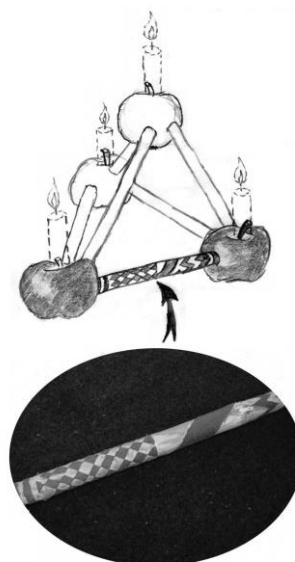
Z předkřesťanských dob připomínají adventní věnec dva zvyky. V zimním období nosili lidé do svých příbytků čerstvé zelené větve a tím poskytovali příjemné bydlení dobrým duchům. Holé věnce ze slámy odháněly zlé duchy a tím zajišťovaly požehnání.

Tradice adventního věnce byla založena až v 19. století v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Hinrichem Wichernem (1808-1881).

Ten založil školu pro chudé děti a ty se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce. V roce 1839 proto vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců ze starého dřevěného kola, na něž nalepil 19 malých červených svíček pro všední dny a 4 bílé svíce pro neděle.

Šlo však o druh vánočního kalendáře pro děti, nikoliv o symbol sloužící k modlitbě. Každý den se zapalovala jedna svíčka, v neděli velká bílá, v ostatní dny malá červená. Zvyk se rozšířil nejprve do německých protestantských sborů, ve dvacátých letech 20. století se už uchytil i v německých katolických rodinách. Měníci se počet svící se ustálil na dnes používaných čtyřech či pěti.

Za katolickou verzi protestantského adventního věnce je považován rakouský či bavorský Paradeisl, který

sloužil jako ozdoba svátečního stolu a při modlitbách. Konstrukce ozdoby byla tvořena z jedlových větví nebo zimostrázu a spojovala ji jablka, tvořící čtyři vrcholy konstrukce. V každém jablku byla na místě stopky svíčka. Paradeisl mohl být zdoben sušeným ovocem, ořechy a cukrovím.

Adventní věnec je vykládán jako symbolika Kristova kříže a jako jeho požehnání na každou světovou stranu. Čtyři svíčky symbolizují čtyři týdny, jež předcházejí Vánocům. Jejich světlo představuje Krista, kruhový věnec Boží věčnost a lze ho také chápat jako jednotu trojjediného Boha. Zelené větve jsou symbolem života, stálosti ve víře a naděje. Podle jiných výkladů byl věnec určen vítězi, tímto vítězem nad temnotou je Ježíš, jehož narození je očekáváno. Je tradicí, že na adventním věnci jsou svíčky vždy zapalovány proti směru hodinových ručiček.

Adventní věnce se liší v tradičních barvách svící a jejich počtu. Častou obdobou klasického vzoru je adventní věnec s pátou bílou svíčkou ve středu věnce jako symbolem Panny Marie, Vánoc, nebo také samotného Krista. Někdy je nazývána Kristova svíčka. Bývá zapálena na Štědrý den a Boží hod vánoční. Bílá barva je tradiční sváteční barva. V katolické církvi je nejčastější barva adventních svíček fialová. Je to historicky liturgická barva adventu, barva pokání a přípravy na Ježíšův příchod. Fialová je také barvou užívanou v postní době, a poukazuje tak na významnou souvislost mezi narozením Ježíše a jeho smrtí. Čtyři

červené svíčky s jednou bílou ve středu – to je pravděpodobně nejčastější uspořádání adventního věnce v protestantských církvích. V některých zemích zejména luterské sbory začínají používat modrou barvu jako alternativu k fialové či červené, a rozlišují tak dobu adventní a postní. Modrá je také někdy považována za symbol královské hodnosti.

V našich zemích je téměř neznámá varianta tří fialových a jedné růžové (podle 3. neděle adventní – Gaudete). U nás došlo k většímu rozšíření adventních věnců až po roce 1989. Zřejmě proto u nás není tradice barev ještě zcela vyhraněná, snad i proto, že křesťanská symbolika je málo známa a její pravidla často ustupují do pozadí před aranžérskými touhami po neotřelosti, invenčnosti či okázalosti. Adventní věnec je pak nezřídka degradován na osvětlení slavnostního stolu, kde snadno může být libovolný počet libovolných svíček na základně libovolného tvaru.

Redakce

Když je prosinci zima, zahalí se bílým kožichem

Od této půvabné pranostiky v nadpisu se přenesme do adventu. Advent, období pokorného přípravného usebrání a radostného očekávání narození Vykupitele, trvá čtyři neděle, a přitom se každému zdá různě dlouhý. Dětem se táhne pomalu, protože se nemohou dočkat dárků pod stromečkem, a hospodyním připadá příliš krátký na všechnu práci, kterou si naplánovaly.

A jsou i lidé, kteří si v duchu broukají písničku „Do Vánoc času dost a nač ten shon“ a všechny povinnosti včetně křesťanských odkládají na poslední chvíli.

Na advent nezapomněli ani tvůrci pranostik, kteří z počasí v adventu usuzují o počasí na dlouhou dobu dopředu.

Např. „Začne-li zima až s adventem, potrvá deset týdnů“ nebo „Chodí-li se v adventě bez kožichu, bude se v postě jistě nosit“. Uvedené průpovědky říkají, že pokud zima nastoupí pozdě, hodně se protáhne a jaro opozdí. Je zbytečné dodávat, že předvídat na tak dlouhou dobu jako pranostiky si netroufnou ani meteorologové se svými modely, družicemi a radiolokátory. Zcela problematická je pranostika „Když v 1. adventní neděli nastane daleko široko krutá zima, potrvá čtyři neděle“,

protože výskyt žádného přírodního jevu nelze spojovat s měnícím se datem. Víme, že v jednotlivých rocích připadá 1. neděle adventní na některý den od 27. listopadu a do 3. prosince, čili přesouvá se během celého týdne, letos právě na nejpozdější termín, na neděli 3. prosince.

Za pravdivé prosincové pranostiky ovšem širšího než meteorologického významu můžeme považovat rčení „Zima a páni nikomu nic neodpustí“ a „Co v prosinci neuděláš, v lednu nedoženeš“. Možná i doženeš, ale těžko.

V posledním měsíci roku sice pranostiky připadají téměř na každý druhý den, avšak nejsou rovnoměrně rozloženy. Nejvíce se jich váže k 4. prosinci (sv. Barbory), k 24. prosinci (Adama a Evy - Štědrý den) a ke dni následujícímu, tedy na Narození Páně - Boží hod vánoční.

Méně časté jsou průpovědky spojené se sv. Lucií, jejíž jméno nacházíme v kalendáři 13. prosince. Ty jsou zajímavé, a proto se u nich zastavíme.

Jedna z nich, „Když přijde svatá Lucie, najde tu už zimu“, patří k mnohým, které již od konce října mluví o tom, že v našich končinách nastupuje nebo vládne nejchladnější roční období. „Svatá Voršila (21.10.) zimu posílá“, „Šimona a Judy (28. 10) zima je všudy“, „Na svatého Martina (11. 11.) bývá dobrá peřina“, „Svatý Kliment (23. 11.) víc než kdo jiný si zimu oblíbí“, „Po svaté Baruši (4. 12.) střes nosu i uší!“ a konečně „Na svatého Mikuláše (6. 12.) už je zima celá naše“. Která z uvedených pranostik byla kdy výstižná a která naopak neodpovídá skutečnosti, je těžko říci, neboť nevíme, z jaké nadmořské výšky a z jakého období pocházejí. Kdybychom se ohlédli za posledními dvaceti lety, ani jedna z nich by neseděla, protože žijeme v teplém období, v němž se nám počasí jaksi vymklo z rukou.

Z Luciiných pranostik rozhodně stojí za zmínku dvě pověrečné, které se mezi lidem držely jako veš v kožichu: „Jaké jsou od Lucie do Vánoc dny, takové budou i měsíce“ a jí podobná „Jaké jsou dni od svaté Lucie do Božího narození, také jsou též měsíce příštího roku“. Lidé hlavně v některých oblastech na Moravě pečlivě sledovali a zapisovali počasí v jednotlivých dnech od Lucie do Vánoc, což je dvanáct dní, a podle toho odhadovali, jaký ráz bude mít počasí v dvanácti měsících příštího roku. Například když druhý den po Lucii pršelo, očekávali deštivý únor. Kdyby toto pravidlo platilo, zemědělci a vodohospodáři by měli polovinu starostí a také nejméně polovina

meteorologů by musela odejít do předčasného důchodu.

Pověrečnými pranostikami se to jen hemží okolo Vánoc: „Padá-li na Štědrý den večer a v noci sníh, urodí se mnoho chmele“, „Jitřní jasné a obloha čistá, úroda hojná příští rok jistá“, „Na Štědrý večer hvězdičky - ponesou vajíčka slepičky“. Raději už v hloupých říkánkách nepokračujme a uveďme aspoň jednu rozumnou a známější pranostiku „Na Adama a Evu čekejte oblevu!“, která byla dobře odpozorována v přírodě. Vyjadřuje skutečnost, že tuhé mrazy v naší krajině nemívají dlouhé a nepřetržité trvání a že pokud hodně mrzne v polovině prosince, koncem měsíce mrazy povolují nebo končí a ze sněhu v nižších polohách, nikoliv na horách, se stává voda nebo břečka. V kalendáři je Adama a Evy 24. prosince a z toho důvodu hovoříme o vánoční oblevě.

Kdy je Silvestra, víme všichni. Jen připomínám, že svatý Silvestr I. byl papež v Římě, kde zemřel 31. 12. roku 335 přirozenou smrtí, což píše jen proto, že většina svatých pochází z řad mučedníků. A jelikož poslední den v roce bývá obvykle veselejší než jiné dny, veselejší jsou i silvestrovské pranostiky: „Jak byl celý rok sama voda a bláto, na Silvestra nenapadne zlato“ a na závěr jedna stoprocentně úspěšná pranostika „Když sněží na Silvestra, Nový rok není daleko“.

Požehnané Vánoce!
Karel Krška

Advent a Vánoce

v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Brně Židenicích, Gajdošova ulice

Kostel je otevřen pro veřejnost o vánočních svátcích
od 25. 12. 2017 do 1. 1. 2018 každý den od 15 do 18 hodin

Možnost prohlídky betlémů:

- dřevěný betlém z r. 1938 vytvořený řezbářem V. Andrešem
- perníkový betlém, každý rok originální

Svátost smíření: 21. 12. od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:50
22. 12. od 9:00 do 11:00 a od 15:00 do 17:50
Na Štědrý den a Boží hod vánoční se nezpovídá.

Zveme Vás k účasti na vánočních bohoslužbách:

24. 12. 2017 – 4. neděle adventní - dopoledne mše sv. (pouze) v 8:00 hod.

Štědrý den - 15:30 hod. vánoční mše s dětmi

23:59 hod. půlnoční mše sv., přinesení betlémského světla

J. J. Ryba – Česká mše vánoční „Hej mistře“

zpívá farní chrámový sbor a sólisté za doprovodu orchestru

25. 12. 2017 Hod Boží vánoční - mše sv. v 8:00, 10:00, 18:00 hod.

při mši sv. v 10:00 hod.

České vánoční koledy v úpravě Luboše Fišera (výběr)

zpívá farní chrámový sbor a sólisté za doprovodu orchestru

26. 12. 2017 svátek sv. Štěpána - mše sv. v 8:00, 10:00 hod.

Schola mládeže doprovodí mši sv. v 10:00 hod.

31. 12. 2017 svátek Svaté rodiny - mše sv. v 8:00, 10:00 a 17:00 hod.

1. 1. 2018 slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 0:00, 8:00, 10:00 a 18:00 hod.

mše sv. v 8:00 a v 10:00 hod. s obnovou manželských slibů

6. 1. 2018 slavnost Zjevení Páně - mše sv. v 8:00 hod.

7. 1. 2018 svátek Křtu Páně - mše sv. v 8:00, 10:00, 18:00 hod.

Při mši sv. v 10:00 hod. - vánoční skladby v podání Scholy brněnské mládeže

16:30 Tříkrálový podvečer – tradiční zakončení vánoční doby

Luboš Fišer – České vánoční koledy

zpívá židenický farní chrámový sbor s hosty a sólisty za doprovodu orchestru

*o programech v jiných farnostech a kostelích se dočtete
na www.krestanskevanoce.cz*

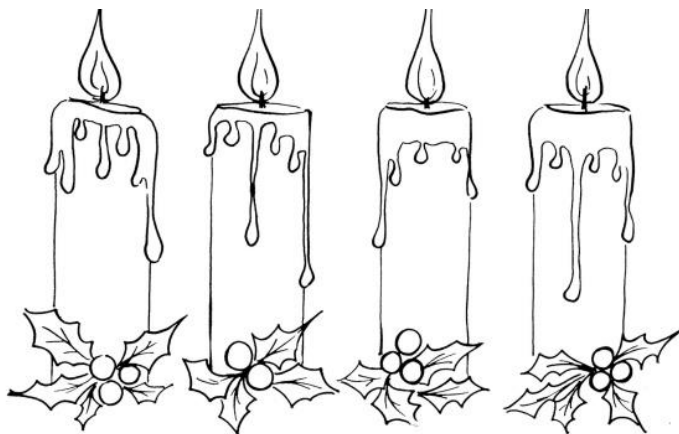

Okénko nejen pro děti

Milé děti, milí farníci!

Opět se nám přiblížila doba adventní. Doba, kdy zase uslyšíme rorátní zpěvy, doba, kdy v kruhu blízkých zapálíme svíce na adventním věnci, doba, ve které se máme připravit na příchod Pána. A co ještě můžeme v této době dělat? To se dozvíte po vyluštění rébusu. Využijte k tomu český ekumenický překlad Bible. Např. Ezd (9, 10) odkazuje na knihu Ezdráš, 9. kapitolu, 10. verš. Odkaz Ezd (9, 10, 4) potom odkazuje na knihu Ezdráš, 9. kap., 10. verš, 4. slovo.

V ADVENTU	 Ezd (9,10,4)	 Iz (17, 8, 3)	 Gn (2, 24, 10)	 , J (3, 21, 7)
..... Ezd (7, 15, 6)	 L (4, 4, 4)	 , NEŽ Jk (4, 6, 1)	 1S (8, 21, 2)	 Ž (139, 12, 11)
..... Gn (2, 23, 3)	 Gn (1, 5, 1)	 L (4, 4, 4)	 Ex (36, 19, 2)	 L (1, 71, 2)
SYMBOLEM,	 Ž (89, 16, 3)	 Ž (34, 17, 5)	 Nu (20, 15, 1)	 Ž (5, 3, 1)
..... Gn (2, 24, 10)	 , J (3, 21, 7)	 Ezd (7, 15, 6)	 1S (26, 23, 3)	 Př (3, 13, 6)
..... Ž (118, 5, 9)	 , 2Pa (1, 11, 1)	 Mt (1, 21, 7)	 J (4, 25, 9)	

T. Veselá